

HAYATIMIZIN EN MÜHİM İBADETİ: HAC

Aziz ve muhterem hacı kardeşlerim!

Allah'a sonsuz, sayısız, hadsiz hesapsız hamd ü senâlar olsun. Nice kullar aşk ile şevk ile buralara gelmek isterken fırsat bulup gelemiyorken elhamdülillah peygamberlerin cevelan ettiği, Peygamber-i Zîşân'ımızın doğduğu, yaşadığı, Allahu Teâlâ hazretlerinin mübarek kıldığı diyarlara gelmeyi Allah cümlemize nasip eyledi.

Buraya gelmek için insanın bedeninin sıhhatli olması lazım. Hasta olunca gelemiyor. Kesesinin kuvvetli olması lazım. Parası olmayınca gelemiyor. Ayrıca vize alabilmesi lazım. İzin alabilmesi lazım. İşyerinden müsaade almak lazım. Allah bunların hepsini nasip etti, buraya geldik. Hayatımızın en mühim ibadetini yaptık. İslâm'ın direklerinden erkân-ı İslâm'dan biri olan hac ibadetini yaptık ki senede değil ömürde bir defa olan bir şey! Bir ömürde bir defa olan bir ibadet! Allah nasip ederse tekrar tekrar yaparsa fazileti daha çok olur. Ama farz olanı; zengin insana, sıhhatli insana, şartlarına sahip insana ömürde bir

defa. Bir ömürde bir defa yapılacak bir ibadeti yaptık elhamdülillah. Buralara geldik.

Dedelerimiz buralara gelirken evlerine bir senelik nafakayı bırakırlarmış. Helalleşirmiş, öyle gelirlermiş. Çoğu, yollarda ruhunu teslim edermiş. Çünkü öyle çöllerden geçilirdi ki on sekiz saat -çare yok- yürümek lazım. Çöl, arada duraklanacak bir yer yok. On sekiz saat yürümezsen öbür tarafa ulaşamıyorsun. Hadi bakalım, on sekiz saat; ihtiyarı var, kadını var vs. Geçmek lazım. Ayrıca can tehlikesi vardı. Haramiler yol keserlerdi, hacıların keselerini alırlardı. Öldürürlerdi. Askerle, askerî birliklerle buralara gelinirdi ki kimse saldırmayın. Yine de askeri zayıf gördü mü saldırdırlardı. Hacıları soyarlardı, öldürürlerdi. Can tehlikesi vardı. Hayat memmat meselesiydi. Ölüm kalım meselesiydi. Buralara çok zor gelinirdi. Bu hac ibadeti onun için; cihattan, Allah yolunda savaşmaktan daha kıymetli, daha zahmetli, bir ibadetti.

Bunları şu bakımdan söylüyorum:

Allah bize ne kolaylıklar verdi de kolayca bu ibadeti yaptık, rahat bir şekilde oturuyoruz, elhamdülillah. Ne kadar büyük nimetleri yaşamışız, başka insanlarla mukayese edelim

de anlaşılınsın diye söylüyorum. Çoğu ölüdü. Türkiye'den buraya üç ayda gelirlerdi, üç ayda dönerlerdi. Yollarda da vakit geçerdi. Masraf; bir senelik masraftı, altı aylık masraftı. Kolay değildi. Eve de aynı parayı bırakmak lazımdı. Şimdi elhamdülillah Almanya'dan biniyoruz, Türkiye'den biniyoruz; birkaç saat içinde buraya [Mekke'ye] geliyoruz. O zahmetleri çekenlere verilecek sevapları Allah bize de veriyor. Haccetmiş sevabını bize de veriyor. Elhamdülillah. Az bir parayla, onların harcadıkları paraların belki yüzde birini harcayarak [hac ibadetini yapıyoruz]. Çünkü onlar bir senede yapıyorlardı, biz çok daha az bir zamanda işlerimizi bitiriyoruz. Bir haftada, on beş günde hacı olup dönenler var.

a. Çok Heyecan Verici Bir Yer!

Bu mübarek yerlerde peygamberler dolaşmış. Rükni ile Makam arasında, Hâcer-i Esved'le zemzem kuyusu arasında, Hicr-i Kâbe'de Hicr-i İsmail denilen yerde nice peygamberlerin kabirleri var.

Adlarını duyduğumuz peygamberler buralara gelmişler. Buralarda Allah'ın emrine uygun olarak ibadetler yapmışlar. Âdem atamız,

Havva anamız, İbrahim atamız, İsmail *aleyhisselam*, Musa *aleyhisselam* ve daha başka nice peygamberler gelmişler. Çok heyecan verici bir yer!

Kâbe-i Müşerrefe yeryüzünde Allah'a ibadet edilsin diye yapılmış en eski, en antika, en kıymetli mabet. Ama Nuh tufanında Kâbe seller altında kalmış da İbrahim *aleyhisselam* yeniden temellerini bulmuş, yeniden inşa etmiş. Peygamber Efendimiz 35 yaşlarındayken yine tamir edilmiş. Osmanlılar zamanında yine tamir edilmiş. Geçen sene de bir daha tamir edildi.

İçini [görmeyi] Allah bana nasip etti, o altın kapıdan geçtim. İçinde duvarlarını aşağıya kadar indirmişlerdi, mermer döşüyorlardı, yeşil mermer. Onları görmek nasip oldu, içinde namaz kılmak nasip oldu. Ama insan içine giremese de o Hicr-i İsmail denilen duvar içinde de namaz kılsa -onun iki tarafı açık, kalabalık ama- orası da Kâbe'nin içi. Kâbe'nin içine giriş Allah'ın mağfiretine ermektir. Çıkış da rahmetine erip çıkmaktır. O kadar kıymetlidir. İşte böyle güzel ibadetleri yaptık. Hâcer-i Esved'i selamladık. Nasip olanlar belki öptüler, belki ellerini sürebildiler.

Peygamber Efendimiz hadîs-i şerîfte; "Hâcer-i Esved'i selamlamak veya yakınına gelebilmişse öpebilmek, el sürmek Allahu Teâlâ hazretleriyle musafaha yapmak gibidir!" diyor. Ne kadar şerefli olduğunu oradan anlayın. Allahu Teâlâ hazretleriyle sanki hacı orada musafaha yapmış gibi.

Ama bu musafaha niçin oluyor?

Hacı, söz vermiş oluyor: "Yâ Rabbi! Ben senin emrini tutacağım, senin emrine göre yaşayacağım. Bundan sonraki ömrümde sana iyi bir kulluk yapmaya çalışacağım." demiş oluyor. Söz vermiş oluyor. Bunun mânasını bilse de bilmese de okuduğu duaların mânasını anlamasa da işin mahiyeti bu.

Hacca gelen bir insan çok ibretler müşahede ediyor, çok mânevî hazlar yaşıyor ve çok mânevî şerefler kazanıyor. Çok da mânevî mükellefiyetler yüklenmiş oluyor. Artık hacı olmuş. Buraları ziyaret etmiş. Nasıl tarihi hicretten evvel, hicretten sonra diye bölüyorlarsa; İslâm'dan önce, İslâm'dan sonra; milattan önce, milattan sonra; Eski Çağ, Orta Çağ, Yeni Çağ, Yakın Çağ diye tarihi bölüyorlarsa bizim de hayatımızda hacdan sonraki hayat, hacdan önceki hayattan başka bir hayattır. Artık hacı

olduk. Artık bu güzel yerleri gördük, dinin mahiyetini anladık. Allah'a takatimiz nispetinde güzel kulluk edeceğiz. Allah bizden takatin üstünde yük istemiyor. Öyle yük yüklemiyor. Takatimizin üstünde vazife de istemiyor. Takatimiz kadar yapacağız. Yapabileceğimizi yapmamız lazım. Yapabileceğimizi yapmazsak sorumlu oluruz. Yapamayacağımızdan sorumlu tutmuyor. Bize, dağları devirin, demiyor. Yapamayacağımız yükü yüklenin, demiyor. Ama yapabileceğimiz şeyi yapmamızı istiyor.

Bu hac bitti. Allah haccımızı kabul etsin.

Güzel bir haccın, mebrur bir haccın karşılığı cennettir. Başka bir şey değildir. Cennetten başka bir karşılığı yok. Eğer hac makbul olduysa mükâfatı cennettir. Onun için cennete girmemize mâni olacak işleri artık yapmamamız lazım. Artık cennetin yolu görünmüşken, köşkleri görünmüşken yoldan çevrilenlerden görüp de mahrum olanlardan olmamak için çok dikkat etmemiz lazım. En mühim nokta bu! Hac bitti; gelebilen geldi, gelemeyen gelemedi.

Biz buraya gelmeden önce bizim binada namaz kılıyorduk. Bir gümbürtü koptu, arka-

daşlar cama çıktılar. Baktılar ki bir tanker, bir kamyon, 4-5 tane minibüs, 5-6 tane otomobil harman olmuş. Karmakarışık! Yaralılar, belki ölüler... Bir anda! Ecel ne zaman gelecek, belli olmuyor.

Tanker, su yüklü tanker ters girmiş. Ötekilerin üstüne yürümüş. Bahane! Hatalı, suçlu; cezasını çekecek. Çekecek ama olan oldu. Öteki arabalar tabii hâliyle, normal seyrinde giderken üstlerine bir bela geldi; belki öldüler, belki yaralandılar, belki ayakları kırıldı... Kaportayı çekiyorlar da birisini çıkartmaya çalışıyorlardı. Bir anda varsın, bir an sonra ne olacağını Allah bilir. Bilmiyorsun.

Innâ lillâh ve innâ ileyhi râciûn.

“Yahu az önce konuşuyorduk. Hay Allah! Dün ben onu gördüm yahu, boynuna sarıldım, musafaha ettiydim...”

Öyleydi ama şimdi böyle!

Innâ lillâh ve innâ ileyhi râciûn.

Aziz ve muhterem kardeşlerim!

Hayatın ne zaman biteceği belli olmaz. Bizim burada vazifemiz Allah’a güzel kulluk etmektir. Vazifemiz Allah’a kulluk etmektir. Vazifemiz işçilik değildir. Vazifemiz ticaret değildir. Vazifemiz şu anda meşgul olduğumuz

işlerin hiçbirisi değildir. Vazifemiz Allah'a güzel kulluk yapmaktır.

“Peki ne olacak, öteki işleri bırakalım mı?”

Hayır, öteki işleri yaparken Allah'a güzel kulluk ederek yapacağız. Yaşarken müslüman olacağız. Hayatın faaliyetleri içinde müslüman olacağız. Kur'ân-ı Kerîm'de âyet var:

Ricâlün lâ tülhîhim ticâretün ve la bey'ün an zikrillâhi.

Ticaretin, alışverişin Allah'ı zikretmekten alıkoyamadığı, mâni olamadığı mübarek insanlar var. Öyle olacağız. Ticaret yapacak, Ebû Bekir es-Sıddîk Efendimiz gibi yapacak. Hükümet idare edecek, Ömerü'l-Fâruk Efendimiz gibi idare edecek. Hayatın faaliyetleri yasak değil. Hayatın faaliyetlerini İslâm'ın ahkâmına uygun yaşamak mühim. Konuşması İslâmca olacak, dosdoğru olacak, hak olacak, gerçek olacak, dürüst olacak, sâdık olacak. Kocaysa kocalığı, hanımsa hanımlığı İslâmca olacak. Çocuksa babasına hürmeti İslâmca olacak. Babaysa evladına bakışı İslâmca olacak. Tüccarsa ticareti müslümanca olacak. İşçiyse yaptığı iş müslümanca olacak. Hâsılı yaşamak yasak değil. Çalışmak da yasak değil. Uyumak

da yasak değil. Yemek de yasak değil... Her Şey serbest, her Şey İslâm'ın emrine ve ahkâmına uygun olacak; bir bu isteniyor.

İki türlü hayat var:

1.Allah'ın rızasına uygun, müslümanca hayat.

2.Allah'ın rızasına aykırı, kâfirce hayat.

İkisi de aynı hayatı sürer. İkisi de zengin olabilir. İkisi de evlenebilir. İkisinin de dükkânı olabilir. İkisinin de arabası olabilir. İkisinin de köŐkü olabilir. İkisinin de gemisi olabilir, yatı olabilir. İslâmca yaşamak, kâfirce yaşamak. Müslümanca yaŐayınca vazifeleri olacak, vazifelerini yapacak. O zaman helal olan, meŐru olan, mübah olan Şeyler mübah. Haramlardan kağınacak.

Bizim bir profesör arkadaŐımız, daha doğrusu hoca büyüğümüz vardı. Benim hocam olmadı ama hocamız yaşında idi. Fakültede felsefe hocasıydı. Eskiden Millî Eğitim Bakanlığı da yapmıŐtı. O Millî Eğitim bakanıyken Almanya'ya gitmiş. Almanya'da Almanlar ziyafet vermiŐler. Resmî temaslar yapıyor. O esnada önüne yemeklerinin yanına salatalar meyveler koydukları gibi iğkiler de koymuŐlar.

“Bunları kaldırın! Bana meyve suyu vs. getirin!” demiş.

“Niçin Efendim, içki niye içmiyorsunuz?” demişler.

O güzel bir cevap vermiş, ben ondan öyle güzel cevap vereceğimi ummuyordum:

“Allah’ın helalleri, helal kıldığı meşrubat o kadar çok ki haramına lüzum yok!” demiş.

Biz haram olan bir şeyi yemediğimiz zaman, haram olan bir içkiyi içmediğimiz zaman aç ve susuz mu kalıyoruz?

Domuz eti haram!

Ama kuzu eti, balık eti, kuş eti, hindi eti, tavuk eti helal! Ne diye bu kadar helali geçip de harama gitsin. Elma suyu, üzüm suyu, armut suyu; maden suyu; çeşitli meyveleri sıkığınız zaman meydana gelen sular... Bunların hepsi serbest! Alkollü içki yasak! Ne lüzum var. Allah’ın helalleri çok; haramları sayılı, haramlar az! Niye o kadar helali bırakıp çiğneyip de harama dalalım!..

Yanlış!

İnsanlar niye dalıyor?

Şeytana uyuyorlar da ondan, akılları kıt da ondan, imanları zayıf da ondan, dinî bilgileri az da ondan! Yoksa lüzum yok. İnsan müs-

lümanca gül gibi yaşar. Hem de zevkli yaşar. Hem de lezzetli yemekler yer, lezzetli meşrubat içer. Mutlu olur, bahtiyar olur. Çoluğuyla çocuğuyla, hanımıyla, dostuyla, komşusuyla bahtiyar yaşar.

Müslümanlık işkence demek değil. İşkence hayatı sürmek demek değil. Burada [hacda] bile ne kadar zor bir ibadet yaptık, ne kadar rahatlar içinde yaptık. Elhamdülillah.

Aziz ve muhterem kardeşlerim!

Allah'a söz verdiniz. Allah'ın helallerinden istifade edin, haramlarına yanaşmayın. Sevaplı işler yapın, günahlara yanaşmayın. Allah'a itaat edin, isyana yanaşmayın. Söz verdiniz. Hem burası imtihan. Dâr-ı dünyâ, imtihan dünyası. İmtihanda yanlış iş yapmayın. Onun için gelin, beraberce bu güzel hacdan sonra bir daha tevbe edelim. Resûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz'in tavsiye ettiği şeyleri ben size ana hatlarıyla tavsiye edeyim. Bundan sonra öyle yaşayın.

Diyelim cümle günahlarımızın affı için;

Estağfirullah, estağfirullah, estağfirullah, estağfirullah, estağfirullah el-Azîm el-Kerîm ellezî lâ ilâhe illâ hû el-Hayye'l-Kayyûme ve etûbü ileyh.

Allahümme ente Rabbî lâ ilâhe illâ ente halaktenî ve ene abdüke ve ene alâ ahdike ve va'dike mesteta'tü eûzü bike min şerri mâ sana'tü ve ebûü leke bi-ni'metike aleyye ve ebûü bi-zenbî fağfirlî fe innehû lâ yağrifü'z-zünûbe illâ ente.

Amentü billâhi ve melâiketihî ve kütübihî ve rusulihî ve'l-yevmi'l-âhirî ve bi'l-kaderi hayrihî ve şerrihî minallâhu Teâlâ ve'l-ba'sü ba'de'l-mevti hakkun eşhedü en lâ ilâhe illallah ve eşhedü enne Muhammeden abdühû ve resûlüh sallallahu aleyhi ve sellem.

Amentü billâhi Teâlâ ve bimâ câe min indillâhi Teâlâ ve âmentü bi-resûlillâhi sallallahu aleyhi ve sellem ve bimâ câe min indi resûlillâhi sallallahu aleyhi ve sellem.

Tevbe ettikten sonra insanın yapacağı ikinci iş; üzerinde başka kulların malları, paraları, hakları varsa onları ödemektir. Kul hakkı çok mühimdir. İnsan kul hakkını ödemezse tevbe demekle kul hakkı insanın boyundan kalkmaz.

Falanca adama 10 bin mark borcun var!

“Yâ Rabbi! Benim ona borcum var, affet beni...”

Sen o borcu götür, öde, o sahibi alacaklıyla helalleş; öyle! Başka çaresi yoktur. Kul haklarının çaresi, kul hakkını ödemektir. İnsan iyi müslüman olacağı zaman;

1. Günahları affolsun diye tevbe edecek.
2. Kul haklarını ödeyecek.

Başka çare yok. Herkesle helalleşin. Zaten hacca gelirken helalleşecektiniz ama bundan sonra da önünüzde geniş zaman var. Herkesin gönlünü alın. Herkesin hakkını ödeyin. Üzerinize hiç kul hakkı bırakmayın.

Neden?

Âhirette gelip ister. Çatır çatır alır. Mahkeme-i kübrâda davacı olur:

“Yâ Rabbi! Bunda benim hakkım var, isterim!..” der, senin sevaplarını alır götürür. Mahkeme-i kübrâda bazı insanların kul hakları dolayısıyla kendisinin hacları, umreleri, sevapları olduğu halde iflas durumuna düşeceği hadîs-i şerîfte bildiriliyor.

Peygamber Efendimiz ashâbına bir gün buyuruyor ki;

“Müflis kimdir, biliyor musunuz?”

“Yâ Resûlallah!..” dediler, tarif ettiler.

Mahkeme devam ediyor. Hak sahipleri geliyor, hakkını istiyor. Hak sahipleri geliyor,

hakkını istiyor. Oradaki hak verilmesi parayla olmaz, markla olmaz, dolarla olmaz. Orada insanın sevabını alırlar, hak sahibine sevabını verirler. Haccının sevabı gider, Ramazan'ının sevabı gider, zekâtının sevabı gider, hayrının sevabı ona gider...

Neden?

Hakkı var. Sonunda haklar verilir verilir verilir... Sevaplar tükenir. Ama alacaklılar daha tükenmedi.

Sevaplar tükendiği zaman gelen alacaklı;

“Yâ Rabbi! Benim de hakkım vardı burada...” dediği zaman o zaman hesaplaşma şöyle olur:

Gelen haklının günahını buna bırakırlar. Hâlbuki bu günahı o işlemedi. Hâlbuki bu günahı işlememişti. Onun günahını buna bırakırlar, ötekisi gelince onun günahını da bırakırlar. Ötekisinin günahını da bırakırlar... Sonunda terazinin başına dağlar gibi sevapla gelmiş iken hesap bittiği zaman dağlar gibi günahla kalır.

Peygamber Efendimiz; “Asıl müflis budur!” diyor.

Bu neden oluyor?

Başkalarına zulmetten, kul hakkını boy-nuna yüklenmekten, dünyadayken kul hakkını ödememekten oluyor. Bu mühim bir husustur. Mühim olmasaydı Peygamber Efendimiz anlatmazdı. Onun için derviş olan bir insanın, iyi müslüman olmaya niyetlenmiş bir insanın yapacağı şey kul haklarından kurtulmaktır. Üzerinizde zerre kadar kul hakkı bırakmayın! Borçlarınızı ödeyin, mânevî hakkı olan insanlarla helalleşin!

“Senin bende hakkın var. Hac yapmıştık beraber. Birbirimize hakkımız geçti, helal et kardeşim. Para istiyorsan para vereyim. Sadece helalleşmekse helalleşelim. Ben hakkımı sana helal edeyim, sen bana helal et. Eğer bir maddî borcum varsa ödeyeyim...”

Peygamber Efendimiz vefatına yakın bir zaman minbere çıktı, dedi ki;

“Benim üzerimde hanginizin hakkı varsa gelsin benden istesin. Ben hakkımı isteyince bana düşmanlık beslerler, diye korkmayın. Gelsin, hakkını istesin. Birisini kırbaçlamışsam işte sırtım; gelsin kırbaçlasın. Alacağı olan varsa gelsin vereyim!..” dedi.

Birisi kalktı, dedi ki;

“Yâ Resûlallah! Benim senden şu kadar dirhem alacağım var.”

“Ben kimseyi yalancılıkla suçlamak istemiyorum ama bu alacak nereden?” dedi.

Çünkü Peygamber Efendimiz borç bırakmak istemiyor, bırakmazdı. Nereden, diye sordu.

“Yâ Resûlallah! Bir gün bir fukaracık gelmişti. Senin yanında para yoktu. Sen bana; ‘Şuna para ver, ben sana sonra veririm.’ dedin. Ben ona şu kadar dirhem verdim. Oradan bana borcun var.” dedi.

Peygamber Efendimiz amcası Abbas *radıyallahu anh*'a dedi ki;

“Şuna borcumu öde, seninle hesaplaşırız.” dedi.

Peygamber Efendimiz Allah'ın habibi iken, peygamberlerin serveri iken, başımızın tacı iken üzerinde kul hakkı bırakmamak için böyle çalıştı. İbret almamız lazım. Biz Allah'ın yanında onun kadar mekânı, makamı, rütbesi, mertebesi olan insanlar değiliz. Bizim ne kadrimiz kıymetimiz var! O Allah'ın habibi, Makâm-ı Mahmûd'un sahibi iken böyle davrandı.

Muhterem kardeşlerim!

Onun için üzerinizde kul hakkı bırakmayın! Zerre miktarı kul hakkı bırakmayın, hepsini ödeyin! Dünya malı dünyada kalır. Nasıl olsa kalacak. Nasıl olsa bırakıp gideceğiz. Kul hakkı bırakmayın. Tavsiye bu.

Günahların affı!

Hacla günahlar affolur. Kitaplar; "Hacca gittikten sonra üzerinde günah kaldığını düşünen insan ilk günahı işlemiş olur." diyor.

"Yahu acaba ben affolmadım mı? Acaba üzerimde günah kaldı mı ki?.." diye düşünmek bile günahdır. Affoldu. Arafat'ta, Müzdelife'de, Mina'da affoldu; tamam. Günahlar affoldu ama kul hakları var. Kul haklarını da ödeyin.

Muhterem kardeşlerim!

Eğer insanın kılmadığı namazlar, tutmadığı oruçlar varsa onlar da silinmez! O hesap da ayrı bir hesap!

Peygamber Efendimiz;

"Yedi yaşında çocuklarınıza namazı emredin! On yaşında kılmazsa dövün, vurun, korkutun ki korksun yapsın!" diyor.

Çünkü çocuk daha haylazdır. Top oynamayı sever, namaz kılmayı sevmez. Kaldı ki namaz kılmak hayırlı. Top oynamakta bir fay-

da yok. "Dövün." diyor. Zorlayın, demek. On yaşından itibaren bir insan namazı mutlaka kılacaktı. Akil baliğ olduktan sonra kılacaktı.

"Adam 35 yaşında tevbekâr oldu. Evvelce mahallenin kabadayısıydı. İçki içerdi, kumara giderdi... Sonra bir hocayla konuştu. Tевbe etti, iyi insan oldu. Ne yapacak?"

Geçmiş borçlarını ödeyecek. Namaz borçlarını, oruç borçlarını, zekât borçlarını ödeyecek.

İbadet borcu tevbe demekle silinir mi?

Silinmez.

Namazın çaresi nedir?

Vaktinde kılmaktır, en güzeli odur. Vaktinde kılamazsa ömründe ödemektir. Eh, ödemek de iyi. Hiç olmazsa âhirete bırakmıyor. Eğer bir insan âhirete ibadet borcuyla giderse âhirette çok fena ceza çekecektir. Kılmadığı namazları ateşten tuğlalar üzerinde kılacaktır. Kafasına tokmaklar vurulacak, kafatası ve beyni parçalanacak, yeniden yerine gelecek; yeniden vurulacak, parçalanacak, yeniden yerine gelecek... Peygamber Efendimiz böyle gördü.

Birisi birisinin kafasına vuruyor, kafası yerlere dağılıyor. Kudretten, Allah'ın emriyle

tekrar bir araya geliyor. Yine vuruyor, yine dağılıyor. Yine bir araya geliyor, yine dağılıyor... Kafası yine düzeliyor. Âhirette ölmek yok, azap görürken ölmek yok. Ölse kurtulacak, ölmek yok. Kafası dağılıyor dağılıyor, tekrar yerine geliyor, tekrar vuruyor. Azap görsün diye!

Li yezûkü'ml-azâbün.

Azabı çeksinler diye Allah böyle yapıyor.

Dedi ki;

“Yâ Cebrail kardeşim! Nedir bu adamın çektiği, niye bu buna vuruyor?”

Vuran azap meleği, vazifeli. Vuran Allah'ın emriyle vuruyor.

Vurulana neden vuruluyor?

Cebrail *aleyhisselam* izah etti, dedi ki;

“Yâ Resûlullah! Bu adam bu kafayla, bu akılla, bu dağılan kafasıyla, bu beyniyle duymuştu; müslümandı. Dünyada namazın farz olduğunu biliyordu, namaz kılmamıştı. ‘Sen bu kafayla bildiğin halde mi kılmadın!..’ diye ondan böyle azap görüyor!”

Bu hadîs-i şerîf zayıf hadis değildir. *Riyâzü's-sâlihîn*'de vardır. Kuvvetli, sağlam, sahih hadistir.

Âhirette insanlar burada yapmadıkları ibadetlerden dolayı müslüman bile olsalar azap çekecekler, diye anlaşılıyor

O zaman ne yapacağız?

Muhterem kardeşlerim!

Hac ettik diye gevşemeyeceğiz. Hayatın imtihanı son nefesi verene kadar devam ediyor. İbadet borçlarımızı da ödeyeceğiz. Herkes kendisi düşünecek: "Benim kaç yıllık ibadet borcum var?.." onları ödeyecek. Oruçlarını ödeyecek, namazlarını kılacak, zekâtlarını verecek.... Bu da tamam. Borçlarını ödedi. Kul haklarından kurtuldu. Namazlarını, oruçlarını, ibadetlerini ödedi. Âhirette azap görmekten kurtuldu. Allah'a yalvardı yakardı, haccetti, Ramazan'da tesbih çekti, itikâfa girdi; günahları da affoldu. Affolur çünkü tevbe ve istiğfar edince Allah günahları affedeceğini bildiriyor. Tamam. Böylece iş her yönden tamam oluyor. Böylece tamam oluyor. Sadece tevbe ederse yarım oluyor. Kul haklarını ödemezse ibadet borçlarını ödemezse yarım oluyor.

Kardeşlerim!

Bunu bilin! Bunu bilin, buna göre tedbirinizi alın!

Devamlı abdestli gezin!

b. Şeytan Müslümanı Sevmez

Neden?

Şeytan bir insan iyi insan oldu mu kızar. Şeytan insanın düşmanıdır. Şeytan müslümanı sevmez. Müslümanı; ibadet ettikçe, iyi insan oldukça parçalayacağı gelir. Hani biz Mina'da şeytanı üç dört gün taşladık ya; küçücük taşlar attık ama o taşlar onun kafasına balyoz gibi iniyor. Onun gözü, kafası kırılıyor. Şimdi o kızgın.

Inne's-şeytâne leküm adüvvün fettehizühü adüvvâ. "Şeytan sizin düşmanınızdır. Onun düşman olduğunu bilin. Uyumayın, gaflet etmeyin. Arkanızdan gelir, önünüzden gelir, sağınızdan solunuzdan gelir."

Kur'ân-ı Kerîm'de böyle bildiriliyor. İçinden dışından, insanı günahkâr etmek için uğraşır durur. Devamlı abdestli gezeceksiniz.

"Hocam, bunu ilk defa senden duydum. Sen bize ilave yük getirme..."

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz devamlı abdestli gezerdi. Hatta o zaman yüznumaralar muntazam değildi. Araziye abdest bozmaya gittiği zaman orada su yok, arazi, çöl. Bir tepenin arkasında abdest

bozmaya gittiği zaman oradan suyun olduğu yere gelinceye kadar yere abdestsiz basmayayım diye teyemmüm abdesti alırdı, suyun olduğu yere gelinceye kadar yine abdestli olurdu. Bakın abdestli olmaya ne kadar dikkat ediyor. Bir şey hoşuma gitmişti, okumuştum. Okuduğumu da bir vaazımda bir arkadaşşıma anlatmıştım:

Birisi *Lâ ilâhe illallah* demiyormuş, *Allah* demiyormuş

Lâ ilâhe. "Hiçbir tanrı yok!" *İllallah*.
"Ancak Allah var."

Lâ ilâhe illallah. "Hiç başka put yok, haç yok, tanrı yok. Ancak Allah var!" demek.

Lâ ilâhe illallah, bu sözü demezmiş. Ama ne dermiş:

Daima *Allah Allah Allah...* dermiş. *Lâ ilâhe illallah* demezmiş.

"Neden demiyorsun?" demişler.

Hoşuma gidiyor. Değişik bir mantık ama hoşuma gitti. Demiş ki;

"Ya *Lâ ilâhe* dediğim sırada ölüverirsem..."

Geldi araba, küt diye çarptı. *Lâ ilâhe* dedin, kaza oldu, öyle gittin.

“Nemelazım, ben *Allah Allah...*” derim, diyormuş. *Lâ ilâhe* deyip *illallah*'ını diyemem diye korkuyor.

Lâ ilâhe illallah diyen insan *illallah* diyemem diye korkarsa biz ne yapacağız?

Biz daha çok korkacağız. Onun için devamlı abdestli gezeceğiz ki şeytan musallat olamasın.

Abdestli olan bir insanın şeytan yanına yaklaşamaz. Mânevî bakımdan böyledir. Yaklaşsa bile tesir edemez. Mesela itfaiyeci ateşten etkilenmeyen elbise giyiyor; ateşin içine giriyor, yanmıyor. Elbise giydi. Müslüman da öyle olur. Müslüman da abdestli gezdiği zaman şeytan ona tesir edemez. Abdestsiz olduğu zaman yerde yere çalar:

“Yap şu günahı!”

“Yapmam!”

“Yap yap, hadi!”

“Hayır, yapmam!”

“Yap yap!”

“Acaba yapsam mı ki? Yapsam nasıl olur? Tevbe ederim, Allah affeder. Hacca giderim, abdest alırım...”

Yanaştırır yanaştırır, sonunda ille yaptırır onu. Günahı işledikten sonra, “Tüh, hay Allah!

Yine Şeytana kandık! O kadar ısrar ediyordum yapmayayım diye, bak Şeytan yine kandırdı sonunda!" der.

Neden?

Abdestsiz olduğundan tesiri kuvvetli. Abdestli olduğu zaman tesiri olmaz. Bunu elektlikle de izah edebiliriz. Yalıtkan bir elbise giydiğin zaman elektrik insanı çarpmıyor. Pa-buçlarının altı lastik olduğu zaman elektrik vücuduna geliyor ama akmadığı için çarpmıyor. Ama iletken olduğu zaman adam tele dokundu mu kömür oluyor.

Neden?

Oradan toprağa geçiyor. Geçerken de yakıyor vücudunu kömür ediyor. Abdest almak insanı böyle korur. Peygamber Efendimiz yapmış. Peygamber Efendimiz'in âdeti. Siz de abdestli gezin ki korunmuş olasınız. Faydası var. Yangının olduğu yerde yangından sizi koruyacak bir elbise giyip de geçmek istemez misiniz; onun gibi. Devamlı abdestli olun!

Her gün zikir vazifelerinizi yapın!

c. Ey İman Edenler! Allah'ı Çok Zikredin!

“Hocam, bunu bize başka hocalar söylemiyor?..”

Tamam. Başka hocalar söylemiyor ama Kur'ân-ı Kerîm söylüyor.

Bismillâhirrahmânirrahîm

Yâ eyyühellezîne âmenûez-kürullâhe zikren kesîrâ ve sebbihûhü bükreten ve esîlâ.

“Ey iman edenler! Allah'ı çok zikredin, sabah akşam onu tesbih edin!”

Âyet değil mi, duymadınız mı?

Duydunuz.

Vezkür isme Rabbike bükraten ve esîlâ.

“Sabah akşam Allah'ın adını zikret!”

Âyet değil mi?

Âyet.

Fe izâ kudiyeti's-salâtü fenteşirû fi'l-ardi vebteğû min fadlillâhi vezkurullâhe kesîran le alleküm tüflihûne.

Cuma sûresinde “Allah'ı çok zikredin ki felaha eresiniz!” diye duymadınız mı?

Duydunuz.

Zikir vazifelerini yapacaksınız. Hocalar söylemiyorsa eksik bırakıyor. Söyleyen hocalar

var da her hoca söylemiyorsa demek ki eksik bırakıyor.

Bir insan gücü yeterse bir insanı tepeden tırnağa giydirir.

“Ben zenginim. Bir fakiri gördüm mü; Gel bakalım buraya! Al sana gömlek, al sana iç çamaşırını, al sana çorap, al sana ayakkabı, al sana ceket, al sana pardösü...”

Tepeden tırnağa tam giydirdi. Bazısının o kadar gücü kuvveti yoktur. Bir çorap hediye eder, bir mendil hediye eder; Allahısmarladık. Bu da hediye ama sadece ayağa. Çorap başa yaramaz. Çorap avret yerini örtmez. İnsanın ayağını örter, ayağını soğuktan korur, onun gibi. Hoca her şeyi söylemiyorsa sadece çorap veriyor. İşin doğrusu tepeden tırnağa her şeyi muntazam yapmaksa Kur’ân-ı Kerîm’in ahkâmına uyacaksınız. Her gün zikir vazifelerinizi yapacaksınız.

Zikir vazifelerini kim vermiş?

Zikir vazifelerini Peygamber Efendimiz vermiş. Zikir vazifelerini yapmak için şöyle sakın bir zamanınızda bir kenara çekilin, bu vazifeleri yapın. Peygamber Efendimiz’in tavsiye ettiği zikirleri çekin. Çünkü zikrin çok

sevabı var, çok şerefi, çok faydası var. Süleyman Çelebi *Mevlid* kitabında demiş ki;

Bir kez Allah dese aşk ile lisân

Dökülür cümle günâh misl-i hazân

İnsan bir kere aşk ile Allah dese günahları ne olur?

“Yapraklar gibi dökülür. Sapır sapır sapır sapır günahlar üzerinden dökülür.” diyor.

Acaba Süleyman Çelebi -başında şairlik de var- mübalağa mı etmiş?

Hayır. Süleyman Çelebi burada hadîs-i şerîfin mânasını söylüyor. Bu konuda hadis var. Aşk ile bir kere Allah dedi mi günahları affolur. İkinci defa derse derecesi artar. Üçüncü defa derse mertebesi daha yükselir, daha yükselir, daha yükselir... Hadis var. Demek ki zikrin sevabı çok.

Şerefi nereden geliyor? *Allah Allah...* diyorum, şeref nereden geliyor?

Şeref şuradan geliyor:

Fezkürûnî ezkürküm.

Allah *celle celâlüh* Kur'ân-ı Kerîm'de; “Siz beni zikrederseniz ben de sizi zikredeirim.” diyor. İşte en büyük şeref! Allah sana “Kulum!” diyecek. Sen *Allah* dedikçe Allah seni zikredecek. Bundan büyük şeref olmaz.

“Sevabı çok, şerefi çok. Bu kadar şerefli, bu kadar sevaplı bir şey. Bir kere Allah deyince günahları dökülüyor. Çok iyi, faydalı bir şey; acaba çok mu zor çok mu kolay?”

Hasta zikir yapabilir mi?

Yapabilir.

İhtiyar zikir yapabilir mi?

Yapabilir.

Felçli, yatalak adam zikir yapabilir mi?

Yapabilir.

İş yerinde çalışan adam zikir yapabilir mi?

Yapar. Eli işte kalbi zikirde, niye yapmaysın!

Yolda yürüyen zikir yapabilir mi?

Yapar. Ayakları tıpış tıpış yürür. Ağzı, kalbi *Allah* der. Çok da kolay!

Kum gibi bol, çok kolay, havadan nefes almak gibi kolay! Sevabı çok, şerefi çok. Bu ibadeti kaçırmayın.

“Peki hocam. Çok doğru, söylediğin şeylerin hepsi çok doğru, mantıklı. Niye insanlar zikir etmiyor?”

Vallahi ben de şaşıyorum! Şeytan bu insanları nasıl kandırıyor da bu zikri soğuk gösteriyor da bu zikri yaptırmıyor!.. Şeytan çok usta bir kandırıcı!

Yahu bu kadar sevaplı şey kaçır mı?

Millet bir marklık fark için o süpermarke-
te gitmiyor da falancaya gidiyor. Ucuzlukları
arıyor, oraya gidiyor. Filanca yerde şu mallar
şu kadar ucuz, diyor. Herkes hesap yapıyor.
Herkes hesap yaparken dini hesabı niye yap-
mıyorlar, anlaşılmaz! Şeytan aldatıyor. Şeytan
oyalıyor, göstermiyor. Şeytan kandırıyor.

d. Tasavvuf Dersi Nasıl Yapılır?

Muhterem kardeşlerim!

Aklınızı başınıza toplayın. Peygamber
Efendimiz'in tavsiye ettiği zikirleri söyleyece-
ğim, yapın:

Zikre oturduğunuz zaman kibleye doğru
oturun, diz çökün, gözünüzü yumun!

Evvela 25 defa *Estağfirullah* deyin ki bil-
meden yaptığınız hatalar varsa silinsin! Baş-
langıç tevbe ve istiğfarla olsun!

Bir Fâtiha, üç *Kul hüvallah* okuyun! Bun-
ları Peygamber Efendimiz'e ve evliyâullah
mürşid-i kâmillerimizin ruhlarına hediye edin!
Çünkü âhirete göçmüş insana en güzel hediye
Kur'an'dır. Bunlar da en şerefli, kıymetli sûre-
lerdir. Bir Fâtiha, üç *Kul hüvallah* okuyuver,
gönder. Peygamber Efendimiz'e, evliyâullah

büyüklerimize; onlara melekler bunları götürürler.

“Yâ Resûlallah! Almanya'nın Dortmund şehrinden hacı filanca sana bir Fâtiha, üç *Kul hüvallah* gönderdi, buyur.”

Melekler isminle, ana-baba adınla, memleketinle seni Peygamber Efendimiz'e bildirirler. Hadîs-i şerîfte böyle [bildiriyor]. Peygamber Efendimiz de sever. Kendisine salât ü selâm getireni, kendisine Fâtiha, *Kul hüvallah* göndereni, hatim göndereni bilir ve sever. Onun için zikre oturduğunuz zaman bir Fâtiha, üç *Kul hüvallah* evliyâullah büyüklerimize, Peygamber Efendimiz'den bize kadar silsilelere mensup kişilere hediyeler edin!

Sonra gözünüzü kapatın, üç şey üzerinde derin derin düşünün! Bu derin derin düşünmeye rabıta derler.

1.Ölümü düşünün!

Hepimiz öleceğiz. Bir anlık bir şey. Bizim evin önündeki kazadakiler evinden çıktı, bir yere gidiyordu muhakkak. Kavşakta kaza oldu. Ya öldü ya yaralandı. Ya hastanede ya morgda şimdi. Bir anda. Ölüm birden gelir. Birden gelir, insan farkına varmaz. Ölümünden önce insanın tedbirini alması lazım.

Ölümü düşüneceksiniz. Âhireti düşüneceksiniz. Mahkeme-i kübrâyı düşüneceksiniz! İnsanın orada kul haklarını ödeyip iflas durumuna düşebileceğini düşüneceksiniz. Cehennemnin kükreyerek harıl harıl yandığını, bu tarafta cennetin de [güzelliğini] düşüneceksiniz. Ondan sonra insan âhirette sorgu sualde cehennemlik olursa nasıl ağlayacağını, nasıl pişman olacağını düşüneceksiniz. Kendi kendinize diyeceksiniz ki;

“Ey nefsim, ey benim nefsi emmârem, ey benim azgın nefsim! Aklını başına topla! Ölürsen âhirette mahkeme-i kübrâda hesabın çıkarsa cehennemliklerin arasına katılırsan itilirsen o zaman yalvarmak yakarmak fayda vermeyecek. Aklını başına topla, hayatının kıymetini bil. Bu dünyadayken tedbirini al, cenneti kazanmaya çalış, cehennemden kurtulmaya gayret et...”

“Hocam! Bu işi düşünmek senin icadın mı? Bunu tedbir olarak sen mi düşündün?”

Hayır! Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz’in tavsiyesi bu:

Ekserû hâzime’l-lezzât.

“Lezzetleri birdenbire kesiveren ölümü çok düşünün!” diye hadîs-i şerîfte bildiriliyor.

Çok düşünün, diyor. Ölümü düşünürse insan iyi insan olur. Ölümü düşünmezse azgın insan olur. Ölüm hiç aklına gelmiyor. Barda pavyonda ömrü öyle geçer.

Ölümü düşüneceksiniz. Hem de sevaptır. Ölümü düşünen insanın kalbi nurlanır, feyzi çok, sevabı çok olur. Nefsi ıslah olur, ibadet etmiş olur. Resûlullah'ı dinlemiş olur. Ölümü düşüneceksiniz. Âhireti düşüneceksiniz. Cenneti cehennemi, mahkeme-i kübrâyı düşüneceksiniz. Nefsinizi terbiye edeceksiniz.

2.Zikrullahı beraberce yapıyoruz, diye düşünün! Kâbe'nin yanında oturmuşuz gibi düşünün. Halka olmuşuz, zikir beraberce yapıyoruz, diye düşünün. Beraberce yaptığımızı, benim yanımda da eski, büyük evliyâullah büyüklerimiz, tarihte yaşamış kimseler olduğunu düşünün. Siz de karşımızdasınız, diye düşünün. Gönlünüzü gönlümüze bağlayıp gelecek olan feyz-i ilâhîye muntazır olun. Tarıkatta buna rabıta-ı mürşid derler. İnsan şeyhine böyle rabıta yapınca gözünü kapayıp şeyhini düşününce kalbine, gönlüne çok feyizler gelir. Mânevî hayatta çok şeyler müşahede eder. İlerler, yükselir.

Sonunda ne olur?

Sonunda Resûlullah Efendimiz'i görecek hâle gelir. Böyle çalışa çalışa Peygamber Efendimiz'i görecek hâle gelir. Onun için bunu, rabıta-ı mürşidi de güzelce yapın.

3.Rabıta-ı huzur!

Üç şeyi derin derin düşüneceksiniz, dedim. Derin derin düşünmeye rabıta denir. Düşüneceğiniz üçüncü şey de rabıta-ı huzur.

Allah nerede?

Her yerde hazır ve nazır.

Allah bizi görüyor mu?

Amennâ ve saddaknâ.

Şu sözlerimi işitiyor mu?

Elbette. Allah *celle celâlüh* her şeyi bilir, her şeyi görür, her şeyden haberdar, her şeye kâdir, her yerde hazır ve nazır değil mi? Biz onu göremiyoruz. Biz onu göremeyiz ama o bizi görür. Musa *aleyhisselam* dedi ki;

Erinî enzur ileyke. "Göster cemâlini de seni göreyim yâ Rabbi!" dedi.

"Sesini duyuyorum, vahiy geliyor ama göster cemâlini de göreyim!" dedi Musa *aleyhisselam*. *Ulu'l-azm* peygamber, sıradan bir insan değil, büyük peygamber.

Peygamberlerin de mertebeleri var. *Ulu'l-azm* peygamberler en yüksek peygam-

berler. Peygamber Efendimiz'den sonra en yüksek mertebe ulu'l-azm Peygamber olmak.

Ulu'l-azmi mine'r-rusuli. Kur'ân-ı Kerîm'de geçiyor. Göster cemâlini de göreyim yâ Rabbi, diye istedi.

Allahu Teâlâ hazretleri ne buyurdu?

“Yâ Musa! Mümkün değil, mümkün değil. Bu baş gözüyle senin düşündüğün mânada beni görmem mümkün değil! Şu dağa, Tur Dağı'na bir bak, eğer ben ona tecelli ettiğim zaman o dağ tahammül edebilirse o zaman sen de görebilirsin beni. Bakalım tahammül edebilecek mi bak!” dedi.

Allahu Teâlâ hazretleri Tur Dağı'na tecelli edince Tur Dağı parça parça parçalandı!

Cealehû dekken ve harra Mûsâ saikâ.
“Musa *aleyhisselam* gördüğü manzaranın heyecanından ve dehşetinden, şiddetinden yere düştü, bayıldı.”

Demek ki bu baş gözüyle görmek zor! Âhi-rette görecek. Dünyada da başka türlü. *Rüyetullah*, Allah'ı görmek başka türlü. Onun için; “Yâ Rabbi! Sen beni görüyorsun. Ben seni göremiyorsam da her yerde hazır ve nazırsın. Ben senin kulunum. Ben sana güzel kulluk

yapmak istiyorum. Biliyorum ki sen benim her yaptığımı takip ediyorsun!.." diye Allah'ın huzurunda olduğunu düşünecek.

Niye bunu düşündürüyoruz, niye bunu söylüyoruz?

Her şeyi banda girecek şekilde ispatlı diyorum.

Peygamber Efendimiz diyor ki;

"İmanın en kuvvetli derecesi, en kuvvetli, en sağlam iman, nerede olursan ol Allah'ın seni gördüğünü bilmendir!"

Benim sözüm nedenmiş?

Sizin imanınız en kuvvetli iman olsun diye!

Allah'ın huzurunda olduğunuzu düşünmenizi neden söylüyoruz?

İmanınız çok sağlam olsun, Müslümanlığınız çok sağlam olsun diye! Bunu da düşüneceksiniz. Rabıta-ı mevt, ölümü düşünmek. Rabıta-ı mürşid, müridin şeyhini düşünmesi. Rabıta-ı huzur, Allah'ın huzurunda olduğunu düşünmek. Bunları düşüneceksiniz. Sonra elinize tesbihi alıp şu beş tane zikri çekeceksiniz.

Bunları kim söyledi?

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz hadîs-i şerîflerinde buyurdu, tavsiye etti:

100 defa *Estağfirullah!*

Belki duydunuz bu hadîs-i şerîfi. Yüz defa *Estağfirullah*. Peygamber Efendimiz, "Ben de çekerim." diyor.

Estağfirullah; "Beni afv u mağfiret eyle!" demek.

Peygamber Efendimiz masum, günahsız, tertemiz ama "Ben de çekerim." diyor. O çekerse biz haydi haydi!

100 *Estağfirullah!*

100 defa *Lâ ilâhe illallah!*

Lâ ilâhe illallah çok mühim bir sözdür. Çok tesirleri vardır, çok hasseleri vardır. 100 defa da o.

1000 defa Allah!

Allah Allah Allah...

1000 defa ne demek?

Tesbihi, *Allah* diyerek on defa dikkatli bir şekilde çevirmek demek. Her 100 defasında diyeceksiniz ki;

İlâhî ente maksûdî ve ridâke matlûbî.

"Yâ Rabbi! Benim amacım senin rızanı kazanmak. Ben seni istiyorum. Başka bir art niyetim

yok. Bir kötü maksat peşinde değilim. Bir dünyevî menfaat, hesap peşinde değilim. Maksadım sana güzel kulluk etmek, senin rızanı kazanmak.”

Bu sözü öğreneceksiniz: *İlâhî ente maksûdî ve ridâke matlûbî*. Öğreneceksiniz, zor değil.

1000 defa *Allah Allah...*

Yüz defa Efendimiz'e salavât-ı şerîfe getirmek!

Salavât-ı şerîfe getirmenin sevabı çok fazla. Bir insan 100 defa salavât-ı şerîfe getirirse Allah ona 100 ikramda bulunur; 30'u dünyaya ait, 70'i âhirete ait. Hem dünyası mâmur olur hem âhireti. Yüz defa salavât-ı şerîfe.

Hem salavât-ı şerîfe getirmek Allah'ın emri:

Bismillâhirrahmânirrahîm

İnnallâhe ve melâiketehû yusallûne ale'n-nebiyy yâ eyyühellezîne âmenû sallû aleyhi ve sellimû teslîmâ.

Allah Kur'an'da; "Ey iman edenler! Bana salât ü selâm getirin!" diyor buyuruyor.

100 defa *Kul hüvallâhu ehad* okumak!

O da çok sevaplı bir sûredir.

Ne kadar sevaptır?

Bir *Kul hüvallah* üçte bir Kur'an okumuş gibi garibana sevap kazandırır.

Üçte bir Kur'ân-ı Kerîm okuyabilir misin?

“Okurum ama hocam, üç ayda okurum.”

Bir *Kul hüvallah* üçte bir Kur'an okumuş kadar insana sevap kazandırır. Onun için 100 *Kul hüvallah*'ı da yine Peygamber Efendimiz hadîs-i şerîflerinde tavsiye ediyor. Bu beş zikri vazife veriyorum, bunları her gün yapacaksınız. Ama bir arada ama parça parça. Günde bu sevapları kazanacaksınız, bunları yapacaksınız.

100 Estağfirulllah!

100 Lâ ilâhe illallah!

1000 Allah!

100 Salavât-ı şerîfe!

100 Kul hüvallah!

Başka zamanda da zikrin sevabı çok diye kalbinizden sessiz sedasız *Allah* demeye devam edebildiğiniz kadar devam edin. Arabada giderken, yolda yürürken, işte çalışırken, yataкта yatarken, yemek yerken kalbiniz *Allah Allah Allah...* diye zikretsin. Onun sayısını tahdit etmiyoruz, ne kadar yaparsanız yapın!

Bizim yolumuz Peygamber Efendimiz'in sünnetine uymak yoludur. İnsan Peygamber Efendimiz'in sünnetine uyarsa kurtulur. Sünnetinden ayrılırsa bid'atlara bulaşır, ibadeti de makbul olmaz. Sonra da zarar olur. Hatta Peygamber Efendimiz; "Bid'at ehli insanlar cehennemın köpekleridir!" diyor.

Ehlü'l-bid'ah kilâbü'n-nâr. "Bid'at ehli cehennemın köpekleridir."

Cehenneme atılacaklar.

İyi Müslümanlık nasıl olur?

Peygamber Efendimiz'in sünnetine sarılmakla olur. Hadis okuyacaksınız. Bizim *Râmü-zü'l-ehâdîs* kitabını size okutsun. *Riyâzü's-sâlihîn*'i okuyun, hadis öğreneceksiniz. Sünnet-i seniyyeye uygun yaşayacaksınız. Namazları, cumayı, cemaati terk etmeyeceksiniz. Cemaati terk eden sürüden ayrılan kuzu gibi olur. Şeytan onu parçalar. Cemaatten kopmayacaksınız. Bulduğunuz yere cami yapın, dedim. Cami, "toplanma yeri" demektir. Camide toplanacaksınız, namazlarınızı kılacaksınız, cumalarınızı yapacaksınız, zikirlerinizi yapacaksınız. İbadetleri yapacaksınız.

Farz namazlardan ayrı hadîs-i şerîflerde anlatılan sevaplı namazları kılın: İşrak nama-

zı, duhâ namazı, evvabîn namazı, gece yatar-ken abdest alıp namaz kılmak, tecdîd-i vudû namazı, teheccüd namazı... Bu namazları kılın!

Sevaplı oruçlar vardır, hadîs-i şerîfleri okuyunca göreceksiniz, onları tutun. Pazartesi-perşembe orucu gibi...

Sevaplı işlere koşturun! Âhiretin sermayesi, sevaplı işler yapılarak kazanılıyor.

1. Aklınız fikriniz âhiret kazanmak olsun.

2. Aklınızın fikrinizin çok takıldığı şey günahlardan kaçınmak.

Günahlardan sakının, kaçının. Şeytan insanı aldatır. Şeytan insana sevap yaptırtmaz. Günahı da işletir. Günahı size nasıl işletebilir. İşletebileceği yolları söyleyeyim: Harama baktırır, günah işletir.

“Tevbe tevbe, estağfirullah! Hocam ben harama bakmam, sokakta namahremi gördüğüm zaman başımı öne eğerim...”

Büyüklerimiz “Bizim tarikatımızda kişinin gözü, pabucunun ucunda olacak.” diyor. Kız gibi öne bakacağız.

Peki, evdeki televizyon?..

Evdeki televizyonu açıyorsun: Alman televizyonu, mendeburların televizyonu. İsterse

Türk televizyonu olsun, kanalların hangisi temiz? Lağım gibi hepsi. Hepsinde bir sürü günah, bir sürü çıplaklık, bir sürü muzırlık, bir sürü kötülük, bir sürü rezalet, bir sürü felaket... Gözler sizi günaha sokabilir. Dilden günaha sokabilir. Yalan söyletir, küfür ettirir. Günah söz söylettirir. Ağzınızdan itikada aykırı söz çıkarttırır. Şeytan sizi mahveder. Dilinize sahip olun. Gözünüze sahip olun. Haram lokma yedirtir, güler.

“Al şu elmayı, kopar. Ne olacak yahu, sarkmış. Önünde, uzat elini al. Hart diye ısır...”

Hapı yuttun! Isırdın mı, bir lokma haram midene girdi mi feyzin gider. Haramdan kaçacaksınız. Haram [lokma]dan günaha sokabilir. Gözden günaha sokabilir. Dilden günaha sokabilir. Şarkıyı türküyü, gıybeti dedikoduyu, yalanı dinlemekten, kulaktan günaha sokabilir. Günahattan sakının! Takvâ ehli olun! Günahlardan sakınan insanlara takvâ ehli derler. Haramlardan günahlardan sakınıyor. Ben öyle şey yapmam, diyor.

Ebû Eyyüb el-Ensârî Efendimiz bir düğüne gitmiş. Eyüp Sultan diyoruz; İstanbul'da ca-

mii, türbesi olan sahabi, *radıyallahu anh*. Düğüne gitmiş. Bakmış ki duvara kumaş asmışlar.

“Bu ne demiş?”

“Düğün diye kumaş astık...”

“Peygamber Efendimiz’in zamanında böyle şey yoktu, bu bid’at! Ben burada durmam.” demiş, kalkmış gitmiş.

Duvara asılan şey!

“Kaldıralım, tamam, otur...” demişler.

“Yok, ben artık bid’atın işlendiği yerde duramam.” demiş. Hem de iyi bir ahabî olduğu halde düğünü bırakmış gitmiş.

Neden yapıyor?

Allah’ın sevmediği bir durum olur diye korkuyor. Ebû Bekr-i Sıddîk Efendimiz’e kölesi bir tabak bir yiyecek getirmiş. O da almış. Sonra;

“Bu nereden?” diye sormuş.

“Filanca müşrikin düğününden...”

“Eyvah!”

Ağzını parmağını sokmuş, boğazına gıcık-lattırmış, kusmuş. Yediğini kusmuş.

“Niye böyle yapıyorsun?” demişler.

“Haram lokmadan biten, oluşan et ancak cehennemde temizlenir!” demiş.

Haramdan hâsıl olan et ancak cehennemde yanarak temizlenir. Onun oradan gitmesi öyle olur. Onun için ben cehenneme düşmek için çıkarttım, demiş.

Haram lokma yemeyin, harama bakmayın, haramı dinlemeyin, haramı söylemeyin, elinizi harama uzatmayın; takvâ ehli olun!

İbadetleri yapmak yetmez, bir de günahlardan kaçınmak lazım.

3. Ahlâkınızı güzelleştireceksiniz.

Mevlânâ hazretleri gibi olacaksınız. Yunus Emre gibi olacaksınız. Eşrefoğlu Rûmî gibi olacaksınız. Hacı Bayrâm-ı Velî gibi olacaksınız. İbrahim Hakkı-i Erzurumî gibi olacaksınız. Azîz Mahmûd-i Hüdâî hazretleri gibi olacaksınız. Evliyâullahın hayatını okuyun!

Kâmil müslüman olacaksınız. Güzel huylu, tatlı dilli, iyiliksever, merhametli, edepli insan olacaksınız.

Neden?

Kötü huylar insanı cezaya çarptırabilir. İyi huylar da sevap kazandırır.

Bir kadın bir kediyi bir yere hapsetti. Kedi orada ciyak ciyak bağırdı, öldü. Onun için o kadın cehenneme atılacak. Peygamber Efendimiz öyle bildiriyor.

Neden?

Merhametsiz olduğundan!

Bir kötü kadın da bir köpeğe merhamet etti. Pabucunu daldırdı, kuyudan su çıkarttı. Ona içirtti. “Yazık, kuyuya inemez, çölde ölecek...” dedi. Kuyuya indi. Kap da yok. Pabucunu daldırdı, suyu çıkarttı. Köpeğe içirtti. Sen merhametlisin, diye Allah ona tevbe nasip etti. İyi kul etti, cennete soktu.

İyi huylar insanı cennete götürür. Kötü huylar da insanı cehenneme atar. Bizim hacılar kaydolmuşlar, hacca gelecekler. Bir kar yağmış, Adana’da yollar tıkanı. Ben de Ankara’dan İstanbul’a zor geldim. Karlar üstünde kayarak geldik. Adana’dan onlar gelememişler. İki uçak kaçmış. Ama biz allem ettik kallem ettik, uğraştık; yine hepsini aldık getirdik, hac yaptırdık.

Kar kış kıyamet varken insan artık otobüse biner mi?

Adana’dan atla uçağa, gel İstanbul’a! Kıy biraz paraya! Hac yapıyorsun!

Hacı biraz cömert olacak. Atla uçağa, bir saatte, bir saat on dakikada İstanbul’a gel. Biz ona tekrar sahip çıkıp da buraya getirmesek haccı kaçıracaktı, haccı kaçıracaklardı.

Cimrilik kötü huydur, merhametsizlik kötü huydur, vefasızlık kötü huydur. Kötü huyları bırakacağız. Olabilir, kindarlık kötü huydur. Kibirlilik kötü huydur. Kendini beğenmişlik kötü huydur. Ahdinde, sözünde durmamak, yalancılık kötü huydur... Kötü huyları bırakacağız, iyi huyları alacağız.

Allah hepimizi muvaffak etsin.

Her birimiz bir Fâtiha, üç *Kul hüvallah* okuyalım; herkes okusun, duamızı yapalım.

Innellezîne yubâyiûneke innemâ yubâyiûnallâhi yedullâhi fevka eydîhim fe men nekese fe innemâ yenküsü alâ nefsihî ve men evfâ bi mâ âhede aleyhullâhe fe seyu'tîhi ecran azîmâ.

Bu mühim bir konuşmadır ve benim de yaptığım sözler, konuşmalar sıradan bir vaaz değildir. Sizin dünya ve âhiret saadetinizi kazanmanız için çok önemli olan sözlerdir. Bunları bize tavsiye eden Peygamber Efendimiz'dir. Onun için bu sözlerin kıymetini hiç unutmayın! Ya bu bantlardan alın, videobant kasetlerden alın! Ya ses bandını alın ya da bizim bu işleri anlatan bir küçük kitabımız

var, onu alın! Ya da bir sayfalık bir kâğıt var, onu alın, yolumuzu öğrenin!

Bizim yolumuz Peygamber Efendimiz'in sünnetine uymak yoludur, takvâ yoludur, ih-san yoludur. Bu yolu öğrenin, bu tavsiyeleri muntazam yapın! Sizin de kalbiniz nurlansın, gözünüzden perdeleri Allah kaldırsın. Sizi de evliyâsından eylesin. Cennetiyle cemâliyle müşerref eylesin. İki cihanda aziz ve bahtiyar olun.

Bi-hürmeti esrâr-ı sûreti'l-Fâtiha!

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN
14 Zilhicce 1417 / 21.04.1997
Mekke

[Bütün HAC VE UMRE SOHBETLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

